

Og jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg og hr. Svend Aage Jensby, som i sin tid jo meget energisk angreb hr. Ole Stavad for at være den eneste skatteminister, der havde blandet sig i en bankredning – det var faktisk et af de voldsomste kritikpunkter og meget personlige angreb, der kom fra V og K i en lang fase: Er man ikke enig i, at Svenning Andersen om ikke andet så dog trods alt med klare dokumenter viser, at den første minister, der gjorde det, kom fra V's og K's regeringstid? At det var den konservative Isi Foighel, der var den første skatteminister, der gik direkte ind omkring en banksag?

Burde V og K ikke for anstændighedens skyld udtrykke bare noget af den samme form for afstandtagen, som man gjorde over for hr. Ole Stavad, og udtrykke det selvkritisk i dag? Eller skal vi bare sige, at alt det, vi hørte fra V og K, udelukkende var personangreb på hr. Ole Stavad uden noget seriøst mål?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Når nu hr. Frank Aaen interesserer sig så meget for det fremadrettede, så synes jeg da, vi skal notere os, at skatteministeren – jeg mener, det var i februar måned – udstedte et cirkulære, som netop omhandler de her fradrag, og om, hvordan man skal forholde sig i forbindelse med bankovertagelser i fremtiden.

Og så vil jeg sige, at jeg sådan set har givet udtryk for min mening om, hvorvidt der skal placeres et politisk ansvar eller ikke. Når vi gik så meget ind i sagen med hr. Ole Stavad, så var det jo, fordi hr. Ole Stavad selv har været med til at træffe beslutningen om at give Sparekassen Nordjylland fradraget i sin tid.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det, der kalder mig herop, er et par spørgsmål, der er blevet stillet ved nogle tidligere lejligheder.

Hr. Frank Aaen pointerer, at når det postuleres, at retsgrundlaget er udtrykt ved cirkulæret, og det har faktisk afspejlet retsgrundlaget igennem hele perioden, så ses der ikke at være nye forhold, der kunne tilsikre, at man ikke ville komme i tilsvarende situationer i fremtiden. Der vil jeg sige, at alene den omstændighed, at man præciserer retsgrundlaget ved et cirkulære, aldrig kan være til skade og formentlig vil være en hjælp.

Der er foretaget andre tiltag med henblik på at undgå, at man skal komme ind i fremtidige

sager. Jeg har, lige efter at aprilrapporten fra Told- og Skattestyrelsen blev offentliggjort, taget en række konsekvenser af den pågældende rapport.

Jeg har omstruktureret i Told- og Skattestyrelsen, fået opprioriteret det faglige arbejde, fået ændret forretningsgangene. Det kontor, som i realiteten har fungeret som en autonom enhed, er blevet ændret. Der er blevet ændret forretningsgange og kommandolinjer. Jeg kan sige, at Ligningsrådet ved udnævnelse af en uafhængig formand har fået en opprioriteret status.

Så alt i alt vil jeg sige, at det er klart, at der er foretaget en række foranstaltninger, en række foranstaltninger, som alle har til hensigt at bidrage til, at fremtidige situationer som dem, vi har set, ikke kan gentage sig. Så det, at der blot er udstedt et cirkulære, er kun én af mange faktorer.

Så spurgte hr. Keld Albrechtsen, hvilke relationer de her spørgsmål havde til EU-problemstillingen. Jeg kan ikke se, at der er nogen relationer til EU-problemstillingen. At man er interesseret i at få klargjort retsgrundlaget, kan jeg ikke se har nogen som helst relation til EU-problemstillingen. Så jeg ser ikke nogen problemer i den henseende.

Så er hr. Frank Aaen også inde på spørgsmålet om Svenning Andersens rapport, hvor der bruges ganske kraftige gloser til karakteristik af Svenning Andersens rapport, bl.a. at han skulle være inhabil og en række andre faktorer. Må jeg konstatere, som jeg også gjorde det i mit forrige indlæg, at der er tale om, at to jurister uafhængig af hinanden laver en undersøgelse – eller to juridiske ekspertgrupper, nemlig på den ene side hr. Svenning Andersen og på den anden side Told- og Skattestyrelsens folk, hvori også var inkluderet en uafhængig advokat. Disse to kommer så til forskellige konklusioner. Det burde ikke være overraskende, hvis man i øvrigt bevæger sig rundt i den juridiske verden. Det skulle være mere overraskende, om man kom til en fuldstændig kongruent konklusion.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at på en række centrale punkter er der fuld overensstemmelse, mens der på nogle punkter ikke er den samme overensstemmelse. Og når vinklen for Svenning Andersen er den tjenestemandretlige, er der grundlag for at rejse tjenestemandssag. Så er vinklen en anden, så er det den pågældendes opgave at sætte sig ind i den enkelte konkrete situation, tjenestemændenes konkrete viden, deres omstændigheder i øvrigt,